

2011. február 3., csütörtök

P7_TC1-COD(2010)0056

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 3-án került elfogadásra a banánra vonatkozó vámtarifákról szóló 1964/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 306/2011/EU rendelet.)

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai *I**

P7_TA(2011)0037

Az Európai Parlament 2011. február 3-i jogalkotási állásfoglalása az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2008)0810 – C6-0472/2008 – 2008/0241(COD))

(2012/C 182 E/13)

(Rendes jogalkotási eljárás: átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0810),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0472/2008),
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól” szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. június 11-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2009. december 4-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
- tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottsághoz intézett, 2009. április 3-i levélre,

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 39. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽³⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2011. február 3., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A7-0229/2010),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő szövegek változatlanul hagyott rendelkezéseinek tekintetében a javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi állásponatot, figyelembe véve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásait is;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a tagállamok parlamentjeinek.

P7_TC1-COD(2008)0241

Az Európai Parlament állásponija amely első olvasatban 2011. február 3-án került elfogadásra az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló, 2003. január 27-i 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ bizonyos tekintetben lényegi módosításra szorul. Az áttekinthetőség érdekében szükség van a szöveg átdolgozására.

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 39. o.

⁽²⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2011. február 3-i álláspontja.

⁽⁴⁾ HL L 37., 2003.2.13., 24. o.

2011. február 3., csütörtök

- (2) Az Unió környezetvédelmi politikájának céljai között szerepel különösen a környezet megőrzése, védelme és minőségének javítása, az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások körütekintő és ésszerű felhasználása. Ez a politika az elővigyázatosság elvén, a megelőzés elvén, a szennyező fizet elvén, valamint azon az elven alapul, hogy a környezeti károkat elsődlegesen azok forrásánál kell leküzdeni.
- (3) A Közösség környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai és cselekvési programja ⁽¹⁾ (ötödik környezetvédelmi cselekvési program) megállapítja, hogy a fenntartható fejlődés megvalósításához jelentős változásokra van szükség a jelenlegi fejlesztési, termelési, fogyasztási és magatartási modellekhez képest, és többek közt a természeti források pazarló fogyasztásának csökkentését és a szennyezés megelőzését támogatja. Említést tesz az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról, mint szabályozni kívánt célterületről, tekintettel a megelőzés, a hasznosítás, valamint a hulladékok biztonságos ártalmatlanítása elveinek alkalmazására.
- (4) Ez az irányelv kiegészíti az Európai Unió általános hulladékgazdálkodási jogszabályait, így a hulladékokról szóló 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾. Meghatározásai, például a hulladék és az általános hulladékgazdálkodási műveletek tekintetében az említett irányelv fogalom meghatározásain alapulnak. A 2008/98/EK irányelv értelmében a gyűjtés magában foglalja a hulladékoknak a hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítása céljából végzett előzetes válogatását és előzetes tárolását is. A 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ megállapítja az energiával kapcsolatos termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények kereteit, ezen belül olyan, energiával kapcsolatos termékek tekintetében is módot nyújt konkrét követelmények elfogadására, amelyeket adott esetben ez az irányelv is szabályoz. A 2009/125/EK irányelv és az annak értelmében elfogadott végrehajtási intézkedések nem ütköznek az Unió hulladékgazdálkodást szabályozó rendelkezéseibe. Az egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló, 2003. január 27-i 2002/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ a hatálya alá eső összes elektromos és elektronikus berendezés tekintetében előírja a tiltott anyagok más anyagokkal való helyettesítését.
- (5) A 2008/98/EK irányelv arról rendelkezik, hogy az egyes hulladékfajtákkal történő gazdálkodást külön irányelvekben különös vagy az ezen irányelvet kiegészítő rendelkezésekkel lehet szabályozni.
- (6) Az elektromos és elektronikus eszközök piacának bővülésével és az innovációs ciklus lerövidülésével egyre nagyobb ütemben cserélődnek az elektromos és elektronikus berendezések, és ennek megfelelően a belőlük keletkező hulladékáram is gyors ütemben nő. Jóllehet a 2002/95/EK irányelv hatékonyan hozzájárul az elektromos és elektronikus berendezések veszélyesanyag-tartalmának csökkentéséhez, még hosszú ideig számolni kell a higany, a kadmium, az ólom, a hat vegyértékű króm, a poliklórozott bifenilek (PCB-k) és az ózonlebontó anyagok jelenlétével az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiban. Az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok komoly problémát jelentenek a hulladékkezelés fázisában, és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrafeldolgozását nem végzik a megfelelő mértékben. Újrafeldolgozás hiányában értékes források veszhetnek el.
- (7) Ezen irányelv célja, hogy elősegítse a fenntartható termelést és fogyasztást egyrészt azáltal, hogy kiemelt prioritásként megakadályozza az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak keletkezését, másrészt az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát, újrafeldolgozása és egyéb hasznosítása által, annak érdekében, hogy csökkentse az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségét és **elősegítse a** hatékony erőforrás-gazdálkodást **és a stratégiai jelentőségű nyersanyagok kivonását**. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi piaci szereplő, mint például a gyártók, forgalmazók és vásárlók, s különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtésében és kezelésében közvetlenül részt vevő piaci szereplők környezetvédelmi teljesítményét. A gyártói felelősség elvének országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők által viselt pénzügyi terhek vonatkozásában. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozó nemzeti politikák eltérése gátolja az újrafeldolgozási politikák hatékonyságát. Az alapvető kritériumokat ennek megfelelően uniós szinten kell megállapítani, **és ki kell dolgozni az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtésre és kezelésre vonatkozó harmonizált szabványokat**.

⁽¹⁾ HL C 138., 1993.5.17., 5. o.

⁽²⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽³⁾ HL L 285., 2009.10.31., 10. o.

⁽⁴⁾ HL L 37., 2003.2.13., 19. o.

2011. február 3., csütörtök

- (8) Mivel a tervezett intézkedés céljait tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és azok a probléma nagyságrendje miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (9) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az értékesítés módszerétől függetlenül kell alkalmazni a termékekre és a gyártókra, beleértve a távértékesítést és az elektronikus értékesítést is. Ebben az összefüggésben a távértékesítési és elektronikus értékesítési csatornákat használó gyártók és forgalmazók kötelezettségeinek lehetőleg azonosnak kell lenniük, és azokat ugyanúgy kell érvényesíteni annak érdekében, hogy ne a többi értékesítési csatorna viselje az ebből az irányelvből eredő, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos költségeket azoknak a berendezéseknek a tekintetében, amelyeket távértékesítés vagy elektronikus értékesítés útján értékesítettek.
- (10) Ez az irányelv kiterjed valamennyi magán- és szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival érintkezésbe kerülő személyek védelmét szolgáló biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló uniós jogszabályok, valamint a vonatkozó uniós hulladékkezelési jogszabályok, különösen az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül, illetve a terméktervezésre vonatkozó uniós rendelkezések, különösen a 2005/32/EK irányelv sérelme nélkül kell alkalmazni. **Az irányelv hatálya alól ki kell zárni a nagyméretű, helyhez kötött ipari létesítményeket, mivel ezeket helyhez kötötten telepítik és tartósan egy helyen üzemeltetik, szakemberek építik fel és bontják el, és így esetükben szabályozott hulladékáramról van szó. A nagyméretű, helyhez kötött, egy meghatározott helyen történő üzemeltetés céljából telepített ipari szerszámokat szintén ki kell zárni az irányelv hatálya alól. Ki kell zárni az irányelv hatálya alól a kizárólag szakember felhasználók által működtetett mobil gépeket is, mivel ezeket úgyszintén szakemberek bontják el és ártalmatlanítják, így esetükben is szabályozott hulladékáramról van szó. Az irányelv hatálya alól ki kell zárni továbbá a fotovoltaiikus modulokat, amelyeket szintén szakemberek szerelnek fel és távolítanak el, és amelyek jelentősen hozzájárulnak a megújuló energiákra vonatkozó célok eléréséhez és egyben a CO₂-kibocsátás csökkentéséhez. Ezen túlmenően a napenergia-ágazat egy önkéntes környezetvédelmi megállapodást kötött, amelynek célja a fotovoltaiikus modulok 85 %-ának újrafeldolgozása. A Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a megállapodás legalább az irányelvvel egyenértékű eredményeket hoz-e, továbbá azt, hogy kiterjed-e valamennyi, forgalomban lévő fotovoltaiikus modulra. A jelentés eredménye alapján a Bizottságnak adott esetben javaslatot kell benyújtania az irányelv hatályának a fotovoltaiikus modulokra való kiterjesztéséről.**
- (11) A gyártói felelősségnek ezen irányelvben történő megállapítása eszköz olyan elektromos és elektronikus berendezések kialakításának és gyártásának ösztönzésére, amelyeknél teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik a berendezés javíthatóságát, esetleges bővítését, újrahasztnálását, szétszerelését és újrafeldolgozását.
- (12) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszavételével és kezelésével foglalkozó forgalmazók munkavállalói biztonságának és egészségének biztosítása érdekében a biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban a tagállamoknak meg kell határozniuk azokat a feltételeket, amelyek mellett a forgalmazók a visszavételt megtagadhatják.
- (13) A szelektív gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrafeldolgozása biztosításának egyik előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unión belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatban kitűzött célokat. A fogyasztóknak aktívan hozzá kell járulniuk a szelektív gyűjtés sikeréhez, és ösztönözni kell őket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatására. Ennek érdekében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatásához megfelelő létesítményekről kell gondoskodni, beleértve az olyan nyilvános gyűjtőhelyeket, ahol a magánháztartásokban keletkezett ilyen hulladékot legalább költségmentesen visszaveszik. A forgalmazókra, **önkormányzatokra és újrafeldolgozókra** szintén fontos szerep hárul az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok gyűjtésének és kezelésének eredményes végrehajtásában, **így rájuk is vonatkozniuk kell ezen irányelv követelményeinek.**

(1) HL L 266., 2006.9.26., 1-14. o.

2011. február 3., csütörtök

- (14) Az Unió által előírányzott védelmi színvonal és a harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas szinten megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése. Annak biztosítására, hogy a tagállamok hatékony begyűjtési rendszerek kialakítására törekedjenek, elő kell írni a számukra, hogy magas arányt érjenek el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtése terén, különösen az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztóberendezések tekintetében, amelyek környezeti hatása jelentős, illetve különös tekintettel a ózonréteget lebontó anyagokról szóló 2009. szeptember 16-i 1005/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ és az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt kötelezettségekre. A hatásvizsgálat tanúsága szerint a piaci forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak 65 %-át már ma is szelektíven gyűjtik, de ezek több mint felénél fennáll a veszélye a szabálytalan kezelésnek vagy az illegális kivitelnek, **vagy pedig a hulladékot megfelelően kezelik ugyan, de a kezelt mennyiségeket nem jelentették be.** Ez egyúttal értékes másodlagos nyersanyagok elvesztéséhez, a természeti környezet pusztulásához és **következetlen adatszolgáltatáshoz** vezet. Ennek elkerülése érdekében ambiciózus célkitűzésekre van szükség a hulladékgyűjtés terén, **kötelezni kell valamennyi, az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok gyűjtését végző piaci szereplőt a környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelés biztosítására, valamint kötelezni kell őket a begyűjtött és kezelt mennyiségek bejelentésére. Alapvető fontosságú, hogy a tagállamok biztosítsák ezen irányelv hatékony végrehajtását, különösen az Unióból kivitt használt elektromos és elektronikus berendezések rendszeres ellenőrzései tekintetében.**
- (15) A szennyező anyagoknak az újrafeldolgozási, illetve a hulladékáramba történő bekerülése megakadályozásának érdekében elengedhetetlen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése. Az ilyen kezelés a leghatékonyabb eszköz annak biztosítására, hogy a környezetvédelem színvonala megfeleljen az Unió által kitűzött céloknak. A gyűjtési, újrafeldolgozási és hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeknek vagy vállalkozásoknak meg kell felelnie bizonyos minimum szabványoknak, hogy elkerülhető legyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével összefüggő negatív környezeti hatások. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, hasznosítási és újrafeldolgozási technikát kell alkalmazni, feltéve hogy azok az emberi egészség és a környezet védelmének magas színvonalát biztosítják. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, -hasznosítási és - újrafeldolgozási technikát a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ megfogalmazott eljárásokkal összhangban részletesebben meg lehet határozni.
- (16) **A felmerülő és újonnan azonosított egészségügyi kockázatokkal foglalkozó tudományos bizottság 2009. január 19-i, „A nanotechnológiai termékek kockázatelemzése” című véleményében kimondta, hogy a hulladékfázisban és az újrahhasznosítás során előfordulhat az olyan nagy szerkezetekbe, mint például az elektromos áramkörökbe szilárdan beágyazott nanoanyagoknak való kitettség. A nanoanyagokat tartalmazó elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése által az emberi egészségre és a környezetre kiváltott lehetséges kockázatok ellenőrzése érdekében szelektív kezelésre lehet szükség. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy szelektív kezelést kell-e alkalmazni a vonatkozó nanoanyagokra.**
- (17) Lehetőség szerint elsőbbséget kell élveznie az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai és alkatrészei, részegységei és fogyó alkatrészei újrahasznlátának. Azokban az esetekben, ahol az újrahasznlát nem javasolható, a szelektíven összegyűjtött valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékát hasznosítási folyamatoknak kell alávetni, amelynek során magas fokú újrafeldolgozást és hasznosítást kell elérni. A gyártókat továbbá arra kell ösztönözni, hogy az újrafeldolgozott anyagokat építsék be az új berendezésekbe.
- (18) A berendezések hasznosítása, újrahasznlátra való előkészítése és újrafeldolgozása csak abban az esetben számítható bele az irányelvben foglalt irányszámok teljesítésébe, amennyiben ezen tevékenységek nem ellentétesek a berendezésre vonatkozó egyéb uniós és nemzeti jogszabályokkal. **A berendezések megfelelő hasznosításának, valamint újrahasznlátra és újrafeldolgozásra való előkészítésének biztosítása fontos az erőforrás-gazdálkodás szempontjából és optimalizálja az erőforrás-ellátást.**
- (19) Uniós szinten kell megállapítani az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelése finanszírozásának alapelveit, és a finanszírozási rendszereknek elő kell segíteniük a magas begyűjtési arányt, és a gyártói felelősség elvének megvalósulását.

⁽¹⁾ HL L 286., 2009.10.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

⁽³⁾ HL L 24, 2008.1.29.,8. o.

2011. február 3., csütörtök

(20) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magáncélokra használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább költségmentesen visszajuttathassák. A gyártóknak **ennek megfelelően** finanszírozniuk kell a **gyűjtőhelyekről történő** begyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A tagállamoknak indokolt ösztönözni az elektromos és elektronikus berendezésekből keletkező **hulladékokat kezelő valamennyi érdekelt felet arra, hogy segítsenek az irányelv célkitűzésének elérésében**, így elkerülhető az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött hulladékainak a kívánatostól elmaradó kezelése vagy illegális kivitele. **Annak érdekében, hogy** a gyűjtéssel járó pénzügyi terhek a „szennyező fizet” elvének megfelelően **átkerüljenek** az általános adófizetőknek az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztóira, **a tagállamoknak indokolt ösztönözni a gyártókat arra, hogy az összes elektromos és elektronikus berendezésekből keletkező és összegyűjtött hulladékot kezeljék. A megfelelő kezelés lehetővé tétele érdekében a fogyasztók felelőssége kell, hogy legyen annak biztosítása, hogy az elhasznált elektromos és elektronikus berendezések begyűjtését végző létesítményekhez kerüljenek.** A gyártói felelősség elvének magas fokú érvényesítése érdekében a gyártók felelősek a saját termékeikből származó hulladék kezelésének finanszírozásáért. Választási lehetőséget kell biztosítani a gyártó számára, hogy önállóan tegyen eleget ennek a kötelezettségnek, vagy valamely közös rendszerhez csatlakozzon. A gyártóknak – **illetve a nevéikben eljáró harmadik feleknek** – termékeik forgalomba hozatalakor pénzügyi garanciát kell nyújtaniuk arra vonatkozóan, hogy nem hárítják át a társadalomra, illetve a többi gyártóra az azon termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésének költségeit, amely termékek vonatkozásában minden tevékenységüket megszüntették. A korábban keletkezett hulladék kezelése finanszírozásának felelősségét az összes jelenlegi gyártónak közösen kell viselnie olyan kollektív finanszírozási rendszerek keretében, amelyekhez a költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan járul hozzá. A kollektív finanszírozási rendszereknek nem lehet olyan hatásuk, hogy kizárják a piaci rés betöltésére hivatott termékek gyártóit, a kis mennyiségeket előállító gyártókat, az importőröket és a piacra újonnan belépőket.

■

- (21) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai begyűjtésének sikeréhez elengedhetetlen, hogy a felhasználók tájékoztatást kapjanak arról a követelményről, hogy ezen berendezések hulladékait nem szabad szelektálatlan települési hulladékként kidobniuk, hanem szelektíven kell gyűjteni, valamint a begyűjtőrendszerekről és ezeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésében játszott szerepéről. Ehhez a tájékoztatáshoz hozzátartozik azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a megfelelő jelölése is, amelyek máskülönben a szemétyűjtő tartályokba kerülnének, illetve a települési hulladék összegyűjtésére használt más hasonló módon dobnák ki őket.
- (22) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésének, különösen a feldolgozásának és hasznosításának vagy újrafeldolgozásának megkönnyítése érdekében fontos, hogy a gyártók tájékoztatást nyújtsanak a felhasznált alkatrészekre és anyagokra vonatkozóan.
- (23) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrzésre és felügyeletre szolgáló infrastruktúra lehetővé tegye ezen irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzését, tekintettel egyebek között a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló, 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾.
- (24) Az ebben az irányelvben kitűzött célok elérésének ellenőrzéséhez információkra van szükség az Unióban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegéről, valamint az ennek az irányelvnek megfelelően összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, újrahasználatának (beleértve lehetőség szerint a teljes berendezések újrahasználatát), hasznosításának vagy újrafeldolgozásának és exportjának arányáról.
- (25) A tagállamok az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén is végrehajthatják az ebben az irányelvben foglalt egyes rendelkezéseket, feltéve hogy betartanak bizonyos előírásokat.

■

(26) **A belső piac megfelelő működését gátló akadályok csökkentése érdekében a nyilvántartásba vételi és jelentéstételi eljárások egységesítésével és az egyes tagállamokban a többszöri nyilvántartásba vétel miatt keletkező többszörös díjak megakadályozásával csökkenteni kell az igazgatási terheket. Különösen nem szabad a továbbiakban a gyártók számára az elektromos és elektronikus berendezések piaci forgalomba hozatalának feltételül szabni azt a követelményt, hogy az adott tagállamban székhellyel kell rendelkezni, hanem elegendőnek kell lennie egy az adott tagállamban illetőséggel rendelkező helyi jogi képviselő kinevezésének. E jogszabály gyakorlati végrehajthatósága miatt a tagállamoknak képeseknek kell lenniük azon gyártó azonosítására, amely a termékért a felelősséget**

⁽¹⁾ HL L 118., 2001.4.27., 41. o.

2011. február 3., csütörtök

viseli és vissza kell tudniuk vezetni hozzá az értékesítési láncot az utolsó forgalmazótól. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy egy berendezést valamely tagállam területén első alkalommal forgalomba hozó (Unión belüli kereskedelem) forgalmazó vagy megállapodást kössön a gyártóval, vagy biztosítsa a berendezés nyilvántartásba vételét és a berendezésből származó hulladékok kezelésének finanszírozását.

- (27) Ezen irányelv rendelkezéseinek a technikai és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása, valamint egyéb szükséges intézkedések elfogadása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 290. cikkkel összhangban történő elfogadására az átmeneti intézkedések tekintetében, a mellékletek és a megfelelést ellenőrző rendelkezések kiigazítása tekintetében, a pénzügyi garanciák szintje kiszámításának minimumkövetelményei és módszerei tekintetében, az „elektromos és elektronikus berendezések hulladékai rendkívül kis mennyisége” és a „kis területen működő mikrovállalkozások” meghatározása tekintetében, a nyilvántartásba vétel és jelentéstétel formátumának és a jelentéstétel gyakoriságának meghatározása tekintetében, valamint az irányelv végrehajtásáról szóló jelentésekre vonatkozó szabályok módosítása tekintetében.
- (28) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentős változtatásnak minősül. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (29) Ez az irányelv nem érinti az VI. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv olyan intézkedéseket állapít meg, amelyek az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok képződése és kezelése nyomán fellépő káros hatások megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális negatív hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén védik a környezetet és az emberi egészséget, **összhangban a 2008/98/EK irányelv 1. és 4. cikkével. Ez az irányelv a termék életciklusa során érintett valamennyi szereplő részére előírja a környezeti szabványok javítását, ekként hozzájárul a fenntartható termeléshez és hasznosításhoz.**

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet **kell alkalmazni valamennyi** elektromos és elektronikus **berendezésre.** ■
- (2) Ezt az irányelvet a biztonságra és egészségügyre, valamint a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok követelményeinek sérelme nélkül kell alkalmazni, különös tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, valamint a különös uniós hulladékgazdálkodási vagy terméktervezési jogszabályokra.
- (3) **Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni a következőkre:**
- a) A tagállamok biztonsághoz fűződő alapvető érdekeinek védelméhez szükséges elektromos és elektronikus berendezések, köztük a fegyverek, lőszeres és hadianyagok, amelyeket kifejezetten katonai célokra szántak.
- b) Azok az elektromos és elektronikus berendezések, amelyek kifejezett rendeltetésük szerint ennek az irányelvnek a hatálya alá nem tartozó, más jellegű berendezések részei és csak az adott berendezés részeként töltik be funkciójukat.

■

c) Nagyméretű, helyhez kötött ipari létesítmények;

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

2011. február 3., csütörtök

- d) Nagyméretű, helyhez kötött ipari szerszámok;
- e) kizárólag professzionális használatra szánt, nem közúti mozgó gépek;
- f) személy- vagy áruszállítási eszközök;
- g) fotovoltaiikus modulok
- h) Izzólámpák.
- i) Beültetett és fertőzött orvosi berendezések.

A Bizottság legkésőbb [...] (*)-ig, majd azt követően évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben az irányelv hatályát és különösen azt vizsgálja, hogy annak hatálya alá be kell-e vonni a fotovoltaiikus modulokat. A jelentés fotovoltaiikus modulokról szóló része különösen az elért tényleges begyűjtési és újrafeldolgozási arányokat méri fel. E jelentés alapján adott esetben a Bizottság javaslatot nyújt be.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „elektromos és elektronikus berendezések”: azok a berendezések, amelyeknek a rendeltetésszerű működtetéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az ilyen áram vagy mező előállítására, átvitelére és mérésére szolgáló ■ berendezések, amelyeket váltóáram esetében legfeljebb 1000 V, egyenáram esetében pedig legfeljebb 1500 V feszültségen történő használatra terveztek;
- b) „elektromos vagy elektronikus berendezések hulladéka”: azok az elektromos vagy elektronikus berendezések, amelyek a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében hulladéknak minősülnek, beleértve a berendezések kiselejtezésekor az azok részét képező valamennyi alkatrészt, készülékrészt és fogyóanyagot;
- c) „*orvostechnikai eszköz*”: az *orvostechnikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv* ⁽¹⁾ vagy az *in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről szóló, 1998. október 27-i 98/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* ⁽²⁾ hatálya alá tartozó *elektromos és elektronikus berendezések*.
- d) „megelőzés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 12. pontja értelmében vett megelőzés;
- e) „újrahasználat”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 13. pontja értelmében vett újrahasználat;
- f) „újrahasználatra való előkészítés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 16. pontja értelmében vett újrahasználatra való előkészítés;
- g) „újrafeldolgozás”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 17. pontja értelmében vett újrafeldolgozás;

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontját követő ötödik év.

⁽¹⁾ HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 331., 1998.12.7., 1. o.

2011. február 3., csütörtök

- h) „hasznosítás”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 15. pontja értelmében vett hasznosítás;
- i) „ártalmatlanítás”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 19. pontja értelmében vett ártalmatlanítás;
- j) „kezelés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 14. pontja értelmében vett kezelés;
- k) „gyártó”: az a természetes vagy jogi személy, aki, az értékesítési módszertől függetlenül – beleértve a távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is, a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében –:
- i. saját neve vagy védjegye alatt gyárt, illetve terveztet vagy gyártat és forgalmaz elektromos és elektronikus berendezéseket
 - ii. saját neve vagy védjegye alatt más szállítók által gyártott berendezések viszonteladásával foglalkozik, ahol a viszonteladó nem tekinthető „gyártónak” abban az esetben, ha a gyártó márkanéve az i. alpontban említetteknek megfelelően megjelenik a berendezésen; vagy
 - iii. az Unión belül bejegyzett székhellyel rendelkezik és üzleti alapon harmadik országból származó elektromos és elektronikus berendezéseket hoz forgalomba az Unió piacán.
- Nem tekinthető „gyártónak” az a személy, aki kizárólag finanszírozást nyújt valamely finanszírozási megállapodás értelmében, kivéve azt az esetet, ha az i–iii. alpontok értelmében gyártóként is fellép;
- l) „forgalmazó”: az a természetes vagy jogi személy a beszállítói láncban, aki elektromos és elektronikus berendezéseket rendelkezésre bocsát a piacon;
- m) „magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladécai”: elektromos és elektronikus berendezések hulladécai, amelyek magánháztartásokból, illetve kereskedelmi, ipari, intézményi vagy egyéb forrásokból származnak, ha ez utóbbi jellegénél és mennyiségénél fogva a magánháztartásokból származóhoz hasonló, **valamint elektromos és elektronikus berendezések hulladécai, amelyek elektromos és elektronikus berendezésként magánháztartásokban és nem magánháztartásokban egyaránt felhasználhatók voltak;**
- n) „veszélyes hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 2. pontja értelmében vett veszélyes hulladék;
- o) „finanszírozási megállapodás”: egy berendezéssel kapcsolatos hitel-, bérleti, hasznóbérleti vagy részletfizetési szerződés vagy megállapodás, függetlenül attól, hogy a szóban forgó szerződés vagy megállapodás, illetve bármely kiegészítő szerződés vagy megállapodás rendelkezik-e a berendezés tulajdonjogának átruházásáról, vagy annak lehetőségéről;
- p) „piaci rendelkezésre bocsátás”: az uniós piacon valamely termék gazdasági tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár ingyenesen, akár fizetés ellenében;
- q) „piaci forgalomba hozatal”: adott termék első alkalommal történő hozzáférhetővé tétele az uniós piacon;
- r) „kivonás”: kézi, gépi, vegyi vagy kohászati eljárás, melynek eredményeképpen a veszélyes anyagok, készítmények vagy összetevők azonosítható anyagfolyamként vagy anyagfolyam azonosítható részeként elkülöníthetők a kezelési eljárás végén. Egy anyag, készítmény vagy összetevő akkor minősül azonosíthatónak, ha a környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelés igazolására nyomon követhető;
- s) „gyűjtés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 10. pontja értelmében vett gyűjtés;

⁽¹⁾ HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

2011. február 3., csütörtök

- t) „szelektív hulladékgyűjtés”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 11. pontja bekezdése értelmében vett szelektív gyűjtés;
- u) „**nagyméretű, helyhez kötött létesítmények**”: különböző típusú készülékek, illetve adott esetben egyéb eszközök egyedi kombinációja, amelyeket előre meghatározott helyen történő állandó használat céljára szerelnek össze és telepítenek. Nem tartoznak ide a világító termékek;
- v) „**nagyméretű, helyhez kötött ipari szerszámok**”: olyan gépek, berendezések és/vagy összetevők összessége, amelyeket egy speciális ipari feladat elvégzésére állítottak össze, és amelyek telepítésüket szakemberek végzik és használatuk idején helyhez kötöttek;
- w) „**nem közúti mozgó gép**”: olyan gépek, amelyek üzemeltetése megkívánja akár a munkavégzés közbeni helyváltoztatást, akár a rögzített munkaállások közötti folyamatos vagy részben folyamatos mozgást, vagy amelyeket működés közben nem mozgatnak, de fel lehet őket szerelni úgy, hogy az egyik helyről a másikra történő könnyebb mozgatásuk lehetővé váljék;
- x) „**szállítóeszköz**”: személy- vagy áruszállításra használt jármű, például személygépkocsi, autóbusz, teherautó, villamos, vonat, hajó vagy repülőgép;
- y) „**fotovoltaikus modulok**”: csak az egy meghatározott helyen történő tartós üzemeltetésre, köz-, kereskedelmi és magáncélú villamosenergia-termelés céljára tervezett, összeszerelt és telepített rendszerben történő felhasználásra szolgáló modulok.

4. cikk

A termékek kialakítása

Az uniós termékekre vonatkozó jogszabályokkal, így a 2009/125/EK irányelvvel is összhangban a tagállamok ösztönzik a gyártók és újrafeldolgozók közötti együttműködést, valamint azon intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket olyan módon tervezzék meg és állítsák elő, amely előmozdítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, alkatrészainak és anyagainak az újrahaznátát, a szétszerelését és a hasznosítását. Ezek az intézkedések tisztelben tartják a belső piac megfelelő működését. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahaznátát, kivéve, ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelmi, illetve biztonsági követelmények tekintetében. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafelhasználását, szétszerelését és hasznosítását, valamint a veszélyesanyag-kibocsátás csökkentését elősegítő környezetbarát tervezésre vonatkozó követelményeket a 2009/125/EK irányelvnek megfelelően elfogadott végrehajtási intézkedések keretében, legkésőbb 2014. december 31-ig kell megállapítani.

5. cikk

Szelektív hulladékgyűjtés

(1) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai szelektív gyűjtésének, valamint az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok valamennyi fajtája megfelelő kezelésének nagyfokú megvalósulása érdekében, különösen és mindenekelőtt az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztó-berendezések, higanyt tartalmazó lámpák és kisgépek vonatkozásában a tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezésekből származó valamennyi hulladékot szelektíven gyűjtsék, és hogy azok ne vegyüljenek más tömeges vagy nem szelektált háztartási hulladékkal, valamint hogy az elektromos és elektronikus berendezésekből származó kezeletlen hulladékokat ne küldjék hulladéklerakóba vagy -égetőbe.

(2) A magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében a tagállamok biztosítják a következőket:

- a) olyan rendszereket vezetnek be, amelyek a végső felhasználók és a forgalmazók számára lehetővé teszik a szóban forgó hulladékok legalább költségmentes visszajuttatását. A tagállamok biztosítják, különös tekintettel a népsűrűsége, a szükséges gyűjtőhelyek rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét;

2011. február 3., csütörtök

- b) új termékek szállításakor a forgalmazók felelősek annak biztosításáért, hogy az ilyen hulladékot legalább költségmentesen, egy az egyben vissza lehessen juttatni a forgalmazóhoz, amennyiben a berendezés a szállított berendezéssel azonos jellegű, és ugyanazon feladatokat látta el. A tagállamok eltérhetnek ettől a rendelkezéstől, ha biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatása ezáltal nem válik nehezebbé a végső felhasználó számára, és ha ezek a rendszerek is költségmentesek maradnak a végső felhasználó számára. Az ezzel a rendelkezéssel élő tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot;
- c) a gyártók számára az a) és b) pontban foglalt rendelkezések sérelme nélkül megengedett, hogy a magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében egyedi, illetve kollektív visszavételi rendszereket alakítsanak ki és működtessenek, amennyiben ezek összhangban állnak ennek az irányelvnek a célkitűzéseivel;
- d) a nemzeti és uniós egészségügyi és biztonsági szabványokra tekintettel meg lehet tagadni a szennyezettsége miatt a személyzet számára egészségügyi és biztonsági kockázatot jelentő elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak az a) és b) pontban leírtaknak megfelelő visszavételét. A szóban forgó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében a tagállamok különös rendelkezéseket dolgoznak ki.

A tagállamok különös rendelkezéseket hozhatnak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak a) és b) pont szerinti visszavételére arra az esetre, ha a berendezésből hiányoznak az alapvető alkatrészek, illetve ha a berendezés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékain kívül más hulladékot is tartalmaz.

(3) A nem magánháztartásból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében a tagállamok a 13. cikk sérelme nélkül biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek gondoskodjanak a hulladék begyűjtéséről.

6. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak ártalmatlanítása és szállítása

(1) A tagállamok elrendelik az elektromos és elektronikus berendezések kezeletlen, szelektíven összegyűjtött hulladékainak ártalmatlanítási tilalmát, **és feliügyelik a tilalom betartását.**

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtését és szállítását oly módon végezzék, hogy a veszélyes anyagokat optimális mértékben lehessen újrahasználni, újrafeldolgozni vagy elkülöníteni. **A teljes egységek újbóli felhasználásának lehető legteljesebbé tétele érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a begyűjtési rendszerek lehetővé tegyék még a szállítás előtt az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, a gyűjtőhelyeken szelektíven gyűjtött hulladékokból az újrafelhasználható egységek kiválogatását.**

7. cikk

Begyűjtési célok

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy **2016-tól kezdve begyűjtik az** elektromos és elektronikus berendezésekből származó, a területükön **keletkezett hulladékok legalább 85 %-át.**

A tagállamok biztosítják, hogy 2012-től kezdve legalább 4kg/fő elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékot gyűjtenek, vagy ebből ugyanolyan tömegű mennyiséget, mint az adott tagállamban 2010-ben, attól függően, hogy melyik nagyobb.

A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összegyűjtött hulladékainak mennyisége 2012 és 2016 között fokozatosan emelkedjen.

A tagállamok ennél ambiciózusabb egyedi begyűjtési célokat is meghatározhatnak, ebben az esetben azt bejelentik a Bizottságnak.

A begyűjtési **célokat** éves szinten kell teljesíteni.

2011. február 3., csütörtök

A tagállamok ... ()-ig benyújtják a Bizottságnak fejlesztési terveiket.*

(2) *A minimális begyűjtési arány elérésének igazolására a tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő szereplők a 16. cikkkel összhangban, évente, a tagállamok számára díjmentesen eljuttatják az elektromos és elektronikus berendezésekből származó azon hulladékokra vonatkozó információkat, amelyeket:*

a) bármely piaci szereplő újrahasználatra készített elő vagy hulladékkezelő létesítményekbe küldött,

b) az 5. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint eljuttattak a gyűjtőhelyekre,

c) az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint forgalmazókhöz szállítottak,

d) a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek szelektíven gyűjtöttek, vagy

e) egyéb úton szelektíven gyűjtöttek.

(3) *Az (1) bekezdésben meghatározott célok elérése terén jelentkező, sajátos nemzeti körülményekből fakadó nehézségek kezelésére bármely tagállamban a 2015. december 31-ig tartó időszak tekintetében a 18a. cikkkel összhangban és a 18b. és 18c. cikkek feltételei alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén átmeneti rendelkezéseket lehet megállapítani.*

(4) *A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig – a 18a. cikkkel összhangban és a 18b. és 18c. cikkekben foglalt feltételek alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén közös módszertant fogad el az elektromos és elektronikus berendezésekből származó, az egyes tagállamokban keletkező hulladék tömegének meghatározására. E módszertan részletes szabályokat foglal magába az alkalmazást illetően, és tartalmazza az (1) bekezdésben rögzített irányszámok teljesítésének ellenőrzéséhez használt számítási módszereket.*

■

(5) *Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság – adott esetben javaslattal kísért – jelentése alapján legkésőbb 2012. december 31-ig újrazivsgálja az (1) bekezdésben említett begyűjtési arányt és a kitűzött határidőt, és e vizsgálat során a hűtő- és fagyasztóberendezések, valamint a lámpák, köztük az izzólámpák, és a kisméretű berendezések tekintetében egy külön szelektív begyűjtési cél esetleges meghatározását is megfontolja.*

8. cikk

Hulladékkezelés

(1) *A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések összes szelektíven összegyűjtött hulladékát kezelik.*

*A Bizottság legkésőbb ...-ig (**) kéri a szabványosítással foglalkozó európai szervezeteket, hogy fejlesszenek ki és fogadjanak el európai szabványokat az elektromos és elektronikus berendezések hulladéka-
inak gyűjtésére, tárolására, szállítására, kezelésére, újrafeldolgozására és javítására, illetve újrahaszná-
lásra történő előkészítésére. Az említett szabványok a legkorszerűbb megoldásokat tükrözik.*

A szabványokra vonatkozó hivatkozást az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

*Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtését, tárolását, szállítását, kezelését, újrafeldolgozását és javítását, valamint újrahasználatra való előkészítését a nyersanyagok megőrzésének célját szem előtt tartva kell végezni, az eljárások célja pedig az elektromos és elektronikus berendezé-
sekben található értékes források újrafelhasználása, az Unión belüli jobb áruellátás érdekében.*

(*) Az irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap.

(**) Ezen irányelv hatályba lépésétől számított 6 hónapon belül.

2011. február 3., csütörtök

(2) Az újrahasználatra való előkészítés kivételével a kezelés minden formája legalább az összes folyadék kivonását, valamint a III. mellékletben foglaltaknak megfelelő szelektív kezelését magában foglalja.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók és a nevükben eljáró harmadik felek rendszereket alakítsanak ki az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítására az elérhető legjobb technikák alkalmazásával. A rendszereket a gyártók önállóan, illetve közösen is kialakíthatják. A tagállamok biztosítják, hogy a begyűjtési vagy kezelési tevékenységet végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a IV. mellékletben meghatározott műszaki követelményeknek megfelelően tárolja és kezelje az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait.

(4) **■** Egyéb olyan kezelési technológiák bevezetése érdekében, amelyek az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából legalább azonos szintű védelmet biztosítanak, a Bizottság – **a 19., cikkel összhangban és a 20. és 21. cikk feltételei alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén módosításokat fogad el a III. melléklethez.** A Bizottság elsődleges fontosságú feladatként vizsgálja meg, hogy kell-e módosítani a mobiltelefonok nyomtatott áramköreire és a folyadékkristályos kijelzőkre vonatkozó tételeket. **A Bizottság értékeli, hogy a III. melléklet módosításai szükségesek-e a vonatkozó nananyagokkal való foglalkozáshoz.**

(5) A tagállamok a környezetvédelem érdekében minimális minőségi szabványokat határozhatnak meg az összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozóan.

Az ilyen minőségi szabványokat választó tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, a Bizottság pedig kihirdeti ezeket a szabványokat.

(6) A tagállamok ösztönzik a kezelési tevékenységet végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, hogy a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket vezessenek be.

9. cikk

Engedélyek és vizsgálatok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kezelési tevékenységet végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a 2008/98/EK irányelv 23. cikkének megfelelően engedélyt kapjon az illetékes hatóságoktól.

(2) Az engedélyezési előírás alóli, a a 2008/98/EK irányelv 24. cikkének b) pontjában említett eltérés abban az esetben alkalmazható az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos hasznosítási tevékenységre, ha az illetékes hatóságok a bejegyzést megelőzően ellenőrzést végeznek annak érdekében, hogy biztosítsák azon irányelv 13. cikkének a betartását.

Az ellenőrzés során megvizsgálják az alábbiakat:

- a) a kezelendő hulladék fajtáját és mennyiségét;
- b) a betartandó általános műszaki előírásokat;
- c) a szükséges biztonsági elővigyázatossági intézkedéseket.

Az ellenőrzést évente legalább egyszer elvégzik, és a tagállamok az eredményekről tájékoztatják a Bizottságot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett engedély vagy bejegyzés tartalmazza mindazokat a feltételeket, amelyek a 8. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében szereplő előírások, valamint a hasznosítással kapcsolatban a 11. cikkben meghatározott célkitűzések betartásához szükségesek.

⁽¹⁾ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

2011. február 3., csütörtök

10. cikk

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása

(1) A hulladékkezelést az érintett tagállamon vagy az Unión kívül is el lehet végezni abban az esetben, ha az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása összhangban van a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾.

(2) A 1013/2006/EK rendelettel és az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. vagy IIIA. mellékletében felsorolt egyes hulladékoknak a hulladékok határokat átlépő szállításának felügyeletéről szóló OECD-határozat hatálya alá nem tartozó egyes országokba történő hasznosítási célú kiviteléről szóló, 2007. november 29-i 1418/2007/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ összhangban az Unióból kiszállított elektromos és elektronikus berendezések hulladéka csak abban az esetben számolható el az ezen irányelv 11. cikkében szereplő kötelezettségek és célok teljesítéseként, ha az exportőr **a szállítás előtt cáfolthatatlan bizonyítékok bemutatásával** igazolni tudja, hogy a **hasznosításra, újrahasználatra vagy újrafeldolgozásra való előkészítést** az ezen irányelv előírásaival egyenértékű feltételek között végzik majd. **A hasznosításra, újrahasználatra vagy újrafeldolgozásra való előkészítés megtörténtét követően igazolni kell ezen egyenértékű feltételek betartását.**

(3) **A tagállamok csak akkor engedik meg az elektromos és elektronikus berendezések bármely, újrahasználatra szánt részének szállítását, ha valamely illetékes meghatározott személy vagy testület tanúsítja, hogy az rendeltetésszerűen működik és erre vonatkozó címkét visel.**

(4) **Az Unión kívül végzett, azonos szintű védelem mellett zajló kezelési műveletek lehetővé tétele érdekében a Bizottság – a 19. cikkel összhangban és a 20. és 21. cikkeken foglalt feltételek alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén legkésőbb ...-ig ^(*) elfogadja az (1) és a (2) bekezdésre vonatkozó részletes szabályokat, különösen az egyenértékűségi kritériumok tekintetében.**

■

11. cikk

Hasznosítási irányszámok

(1) A 8., 9. és 10. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött és kezelésre vagy újrahasználatra való előkészítésre elszállított elektromos és elektronikus berendezések összes hulladékát illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók 2011. december 31-ig eleget tesznek az alábbi minimális célkitűzéseknek:

a) **a IA. melléklet 1. és 4. kategóriájába** tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén

- **85 %-ot** hasznosítanak ■
- **75 %-ot** újrafeldolgoznak, **valamint;**
- **5 %-ot újrahasználatra előkészítenek;**

b) **a IA. melléklet 2.** kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén

- **80 %-ot** hasznosítanak, ■

⁽¹⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽²⁾ HL L 316., 2007.12.4., 6. o.

^(*) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap.

2011. február 3., csütörtök

- 65 %-ot újrafeldolgoznak, *valamint*
 - 5 %-ot újrahasználatra előkészítenek;
- c) a IA. melléklet 3. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén
- 75 %-ot hasznosítanak, *valamint*
 - 50 %-ot újrafeldolgoznak.
- d) a IA. melléklet 5. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén
- 75 %-ot hasznosítanak *valamint*
 - 50 %-ot újrafeldolgoznak, *valamint*
 - 5 %-ot újrahasználatra előkészítenek;
- e) a IA. melléklet 6. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén
- 85 %-ot hasznosítanak,
 - 75 %-ot újrafeldolgoznak, *valamint*
 - 5 %-ot újrahasználatra előkészítenek;
- f) gázkisülésű lámpák esetén **80 %-ot** újrahasználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak.

(2) Az említett irányszámok kiszámításának alapja az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött, hasznosító létesítményekhez szállított **ténylegesen hasznosított, újrahasznált és újrafeldolgozott** hulladékainak tömeghányada. **A hasznosító létesítményekben folyó tárolási, válogatási és előkezelési műveletek ezen irányszámok teljesítésének kiszámításakor nem vehetők figyelembe.**

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók és a nevükben eljáró harmadik felek az említett célkitűzések kiszámításának érdekében nyilvántartást vezessenek vezessenek **a használt** elektromos és elektronikus berendezések **és ezek** hulladékai, alkatrészei, alapanyagai és anyagai tömegéről hulladékkezelő létesítménybe történő bekerüléskor (input) és annak elhagyásakor (output), **valamint a hasznosító** illetve a hasznosító- vagy újrafeldolgozó létesítménybe történő bekerüléskor (input) **és annak elhagyásakor (output teljes százalékban).**

(4) A tagállamok ösztönzik az új hasznosítási, újrafeldolgozási és kezelési technológiák fejlesztését.

12. cikk

A magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyártók biztosítsák legalább a magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását. **Emellett** a tagállamok – adott esetben – **biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok begyűjtésének javítása érdekében elegendő forrást szedjenek be az új elektromos és elektronikus berendezések értékesítésének**

2011. február 3., csütörtök

pillanatában, a szennyező fizet elv alapján (ahol a szennyezőnek a kiskereskedőt, a fogyasztót és gyártót, de nem az átlagos adófizetőt kell tekinteni) az elektromos és elektronikus berendezések háztartásokból származó hulladékainak összegyűjtésével járó összes költség fedezésére, ideértve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival való gazdálkodásnak szentelt gyűjtőhelyek üzemeltetésének és a kapcsolódó figyelemfelkeltő kampányoknak a költségeit. Ezek a források csak azon szereplők számára bocsáthatók rendelkezésre, amelyeket jogi kötelezettség terhel az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak gyűjtésére.

Amennyiben az első albekezdéssel összhangban beszédett pénzügyi források teljes mértékben fedezik e szereplők költségeit, ezen szereplők, legyenek akár begyűjtőpontként tevékenykedő helyi önkormányzatok vagy magánszférába tartozó szereplők, átadják az elektromos és elektronikus berendezések összes begyűjtött hulladékát a gyártói felelősségvállalási rendszereknek.

Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok háztartásokból gyűjtőhelyre történő elszállítás céljából való összegyűjtésének költségei nem tartoznak a (2) bekezdésében előírt egyedi gyártói pénzügyi felelősség hatálya alá.

A tagállamok a gyűjtés és a gyűjtőhelyek költségeinek számítási módszerei tekintetében további szabályokat állapíthatnak meg.

(2) A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártó felelős az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékéből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy közös rendszerhez csatlakozva teljesítik-e. **A gyártóknak képesnek kell lenniük arra, hogy ezt a kötelezettségüket e módszerek egyikével vagy ezek kombinációjával teljesítsék. A kollektív rendszereknek differenciált gyártói díjszabást kell bevezetniük annak alapján, hogy mennyire egyszerű a termékek és az azokban lévő stratégiai nyersanyagok újrarendelése.**

A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtanak, amelyben feltüntetik, hogy valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékának ártalmatlanítását finanszírozni fogják, továbbá, hogy a gyártók termékeiket a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen megjelölik. Az említett garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ártalmatlanítására szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, újrarendelési biztosítás vagy zárolt bankszámla. **A lejárt hasznos élettartamú termékekre vonatkozó pénzügyi garancia kötelezettségét úgy kell kiszámítani, hogy az biztosítsa a gyártó termékei hasznos élettartamának végén felmerülő valós költségek internalizálását, figyelembe véve a 8. cikkben említett kezelési és újrarendelési előírásokat.**

3. A 2. bekezdésben megállapított pénzügyi garanciavállalási követelményeknek való megfelelés harmonizált megközelítésének lehetővé tétele érdekében a Bizottság a 19. cikkel összhangban és a 20. és 21. cikk feltételei alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén legkésőbb ... (*) -ig megállapítja a garanciák szintjének megállapítására vonatkozó minimumkövetelményeket és módszertant, és iránymutatást állapít meg ellenőrzésük és auditálásuk tekintetében.

Ezek a minimumkövetelmények legalább a következőket biztosítják:

- a) a garancia megteremti a gyártó termékei hasznos élettartamának végén felmerülő valós költségek internalizálását, figyelembe véve a kezelési és újrarendelési előírásokat,
- b) a gyártó kötelezettségéhez kapcsolódó költséget nem más szereplő viseli, valamint
- c) a garancia a jövőben is rendelkezésre áll, és felhasználható a gyártó fizetési képtelensége esetén a nem teljesített újrarendelési kötelezettség pótlására.

(4) A 2005. augusztus 13. előtt forgalomba hozott termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai (továbbiakban: „hulladékká vált régebbi berendezések”) kezelési költségeinek finanszírozására vonatkozó felelősséget olyan rendszer vagy rendszerek biztosítják, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában járul hozzá.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap.

2011. február 3., csütörtök

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók vagy a nevükben eljáró harmadik felek évente beszámoljanak nekik a begyűjtési, kezelési és ártalmatlanítási rendszerek finanszírozásáról és költségeiről, valamint azok eredményességéről.

13. cikk

A nem magánháztartásból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott, nem magánháztartásból származó termékekből keletkezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit a gyártók finanszírozzák.

Azon hulladékká vált régebbi berendezések esetében, amelyeket új helyettesítő termékekkel vagy azonos funkciót betöltő új termékekkel váltanak fel, a költségeket a termékek gyártói finanszírozzák a szállításkor. A tagállamok választhatják azt a megoldást is, hogy részben vagy teljes mértékben a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók legyenek a felelősek e finanszírozásáért.

Egyéb hulladékká vált régebbi berendezések esetében a költségeket a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók viselik

(2) A gyártók és a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók ennek az irányelvnek a sérelme nélkül megállapodásokat köthetnek a finanszírozás egyéb módjairól.

14. cikk

Begyűjtési rendszerek és felhasználói információk**I**

(1) A felhasználói tudatosság fokozása érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a forgalmazók megfelelő begyűjtési rendszereket vezessenek be az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik rendkívül kis mennyisége esetében is. Ezek a begyűjtési rendszerek:

- a) lehetővé teszik a végfelhasználók számára az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik rendkívül kis mennyisége a kiskereskedő üzletében hozzáférhető és jól látható gyűjtőhelyen történő leadását;
- b) előírják a kiskereskedők számára, hogy a rendkívül kis mennyiségű elektromos és elektronikus berendezések hulladékát ingyenesen vegyék át, amennyiben ilyen berendezéseket értékesítenek;
- c) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik rendkívül kis mennyiségeleadásáért a végfelhasználók felé díjat nem számítanak fel, illetve azonos típusú termék megvásárlásának kötelezettségét sem írják elő számukra;

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az első bekezdés b) és a c) pontja alkalmazza a távértékesítőkre is, akik olyan természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek a 97/7/EK irányelvvel összhangban távolsági kommunikáció útján elektromos és elektronikus berendezéseket hoznak forgalomba vagy forgalmaznak. A távértékesítők által létrehozott gyűjtési rendszer lehetővé teszi a végfelhasználók számára, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait rendkívül kis mennyiségben szolgáltatásuk vissza, anélkül, hogy ezáltal a felhasználóknál bármilyen, akár postai, akár szállítási költség is felmerülne.

Legkésőbb ... (*)-ig a Bizottság – a 19. cikkel összhangban és a 20. és 21. cikkek feltételei alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadja az „elektromos és elektronikus berendezések hulladékaik rendkívül kis mennyisége” meghatározását, figyelembe véve annak kockázatát, ha az ilyen hulladékot rendkívül kis mennyisége miatt nem gyűjtik szelektíven.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap.

2011. február 3., csütörtök

Az e bekezdésben foglalt követelmények nem vonatkoznak a „nagyon kis területen tevékenykedő mikro-vállalkozásokra”. Legkésőbb ... ()-ig a Bizottság – a 19. cikkkel összhangban és a 20. és 21. cikkek feltételei alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén elfogadja a „nagyon kis területen tevékenykedő mikro-vállalkozások” meghatározását.*

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban felhasználó személyek megkapják az alábbiakra vonatkozó szükséges információkat:

- a) az az előírás, hogy tilos az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítása, és hogy az ilyen hulladékot szelektíven kell összegyűjteni;
- b) a rendelkezésükre álló visszavételi és begyűjtési rendszerek, **ösztönözve azon információk összehangolását, amelyek lehetővé teszik a rendelkezésre álló összes begyűjtési hely megjelölését, függetlenül attól, hogy melyik gyártó hozta létre azokat;**
- c) szerepük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatában, újrafeldolgozásában és egyéb formában történő hasznosításában;
- d) a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatások az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok miatt;
- e) a V. mellékletben szereplő ábra jelentése.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak elősegítése érdekében, hogy a vásárlók részt vegyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtésében, és hogy arra ösztönözzék őket, hogy hozzájáruljanak az újrahasználati, kezelési és hasznosítási folyamathoz.

(4) A tagállamok annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék, valamint hogy elősegítsék annak szelektív gyűjtését, biztosítják, hogy a gyártók a V. mellékletben szereplő ábrával megfelelően – az EN 50419 európai szabvány⁽¹⁾ szerint – megjelöljék a forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket. Kivételes esetekben, ha erre a termék mérete vagy funkciója miatt szükség van, az ábrát az elektromos és elektronikus berendezés csomagolására, használati utasítására és garanciajegyére nyomtatják.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a (2)–(4) bekezdésben említett információkat vagy azok egy részét a gyártók, illetve a forgalmazók biztosítsák, pl. a használati utasításban vagy az értékesítés helyén, **vagy nyilvános figyelemfelkeltő kampány keretében.**

15. cikk

A hulladékkezelő létesítmények számára biztosítandó információk

1. Az elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok **használatának**, valamint helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének elősegítése érdekében (beleértve a karbantartást, korszerűsítést, **újrahasználatot, újrahasználatra való előkészítést**, átalakítást és az újrafeldolgozást is), a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyártók a berendezések forgalomba hozatalát követő egy éven belüli valamennyi forgalomba hozott új elektromos és elektronikus berendezést illetően **ingyenesen** biztosítsák az újrahasználatra és a hulladékkezelésre vonatkozó tájékoztatást. A tájékoztatás kiterjed az elektromos és elektronikus berendezésben található alkatrészek és alanyagok meghatározására, valamint arra, hogy pontosan hol található az elektromos és elektronikus berendezésben belül veszélyes anyagok és készítmények, ha ezek az információk az újrahasználati központok, a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények számára szükségesek ahhoz, hogy betarthassák az ebben az irányelvben foglalt rendelkezéseket. Az elektromos és elektronikus berendezést gyártók kézikönyvek formájában vagy elektronikus úton, mint például CD-ROM vagy on-line szolgáltatások formájában az újrahasználati központok, hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat.

2. A tagállamok biztosítják, hogy a forgalomba hozott valamennyi elektromos vagy elektronikus berendezés gyártóját egyértelműen azonosítani lehessen a berendezésben található jelölés segítségével. Annak érdekében továbbá, hogy a berendezés forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen meg lehessen határozni, a berendezésben található jelzésből ki kell derülnie, hogy azt 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. Az EN 50419 európai szabványt kell alkalmazandónak tekinteni e célból.

⁽¹⁾ Az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC) által 2006 márciusában elfogadott szabvány.

2011. február 3., csütörtök

16. cikk

Bejegyeztetési, tájékoztatási és jelentési kötelezettség

(1) A tagállamok a (2) bekezdésben foglaltak szerinti nyilvántartást kötelesek vezetni a gyártókról, köztük az elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártókról.

A 12. és 13. cikkben meghatározott pénzügyi kötelezettségek teljesítésének nyomon követése e nyilvántartás alapján történik.

(2) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a területükön székhellyel rendelkező valamennyi gyártó a nemzeti nyilvántartásba **elektronikus formában** bejegyeztethessen minden vonatkozó adatot, így többek között a jelentéstételi kötelezettségekkel és díjakkal kapcsolatos információkat, egyben jelezve a más tagállamok területén végzett tevékenységeket.

A nyilvántartásoknak az adatok kicserélhetősége érdekében kölcsönösen alkalmazhatónak kell lenniük, adatokat kell tartalmazniuk például a nemzeti piacon forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések mennyiségéről, **valamint olyan adatokat, amelyek lehetővé teszik** elősegítve ezzel az elektromos vagy elektronikus termékek, illetve azok hulladékainak Unión belüli kereskedelmével kapcsolatos pénzmozgást.

(3) **Minden tagállam gondoskodik arról, hogy annak a gyártónak, amely az adott tagállamban elektromos és elektronikus berendezéseket hoz forgalomba, azonban nem rendelkezik illetőséggel az adott tagállam területén, módjában álljon az ezen irányelvből eredő kötelezettségei felelőseként kinevezni egy, az adott tagállamban illetőséggel rendelkező helyi jogi képviselőt.**

(4) **A nyilvántartási, tájékoztatási és jelentéstételi rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében a Bizottság a nyilvántartás és a jelentéstétel formátumát létrehozó intézkedéseket, valamint a jelentéstétel gyakorlatát – a 19. cikkel összhangban és a 20. és 21. cikkeken foglalt feltételek alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén fogadja el.** A nyilvántartás és a **jelentéstétel formátuma legalább a következő adatokat foglalja magában:**

- a) **az elektromos és elektronikus berendezéseknek a nemzeti piacon piaci forgalomba hozott mennyiségére vonatkozó adatok,**
- b) **a berendezések fajtái,**
- c) **a márkák,**
- d) **a kategóriák,**
- e) **adott esetben a garancia.**

(5) A nyilvántartás a 12. cikk (2) bekezdésének megfelelően felállított kollektív gyártói felelősségvállalási rendszerek keretében is vezethető.

(6) A tagállamok éves szinten információkat gyűjtenek (beleértve a megalapozott becsléseket is) a piacukon forgalomba hozott, és bármely formában begyűjtött és a tagállamon belül újra felhasznált, újrafeldolgozott és hasznosított elektromos és elektronikus berendezések mennyiségéről és kategóriáiról, illetve az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött és exportált hulladékairól, tömeg alapján.

(7) A tagállamok háromévenként jelentést küldenek a Bizottság részére ennek az irányelvnek a végrehajtásáról és az (5) bekezdésben meghatározott adatokról. A végrehajtási jelentéseket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról szóló tagállami jelentések alapjául szolgáló kérdőívről szóló, 2004. március 11-i 2004/249/EK bizottsági

2011. február 3., csütörtök

határozatban⁽¹⁾ és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2002/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv betartásának tagállami ellenőrzését és adatformáinak megállapítását célzó végrehajtási szabályainak megállapításáról szóló 2005. május 3-i 2005/369/EK bizottsági határozatban foglaltaknak⁽²⁾ megfelelően készített kérdőív alapján állítják össze. A jelentést az abban tárgyalt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül juttatják el a Bizottsághoz.

Az első hároméves jelentés a 20xx–20xx-os időszakra vonatkozik.

A Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek az irányelvnek a végrehajtásáról.

17. cikk

Gazdasági szereplők azonosítása

A tagállamok rendszereket vezetnek be annak biztosítására, hogy megkapják azokat az információkat, amelyek birtokában a szabályozó hatóságok, gyártók és forgalmazók azonosíthatják a következőket:

- a) minden olyan gazdasági szereplőt, amelytől elektromos vagy elektronikus berendezést szerzett be;
- b) minden olyan gazdasági szereplőt, amelynek elektromos vagy elektronikus berendezést szállítottak.

18. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

A 16. cikk (7) bekezdésének és a mellékleteknek a tudományos és műszaki fejlődéshez igazítása érdekében a Bizottság – a 19. cikkel összhangban és a 20. és 21. cikkeken foglalt feltételek alapján –, felhatalmazáson alapuló jogi aktusát fogadhat el.

A Bizottság a mellékletek módosítását megelőzően többek között konzultál az elektromos és elektronikus berendezések gyártóival, az újrafeldolgozókkal, a hulladékkezelőkkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalói és fogyasztói szervezetekkel.

I

19 cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az 7., 8., 10., 12., 14., 16., 18. és 23. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 20. és 21. cikk határozza meg.

20. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7., 8., 10., 12., 14., 16., 18. és 23. cikkben említett felhatalmazást.

⁽¹⁾ HL L 78., 2004.3.16., 56. o.

⁽²⁾ HL L 119., 2005.5.11., 13. o.

2011. február 3., csütörtök

(2) *A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt megfelelő határidőn belül tájékoztatja a másik intézményt és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazások visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni.*

(3) *A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi napon lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.*

21. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

(1) *Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés napját követő két hónapos határidőn belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére e határidő két hónappal meghosszabbodik.*

(2) *Ha az 1. bekezdésben említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a benne megállapított napon hatályba lép.*

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a időtartam letelte előtt hatályba léphet.

(3) *Ha az Európai Parlament vagy a Tanács az 1. bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.*

22. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről legkésőbb a 24. cikkben meghatározott időpontig, az ezeket érintő későbbi módosításokról pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

23. cikk

Vizsgálat és felügyelet

(1) A tagállamok az irányelv megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében gondoskodnak az indokolt vizsgálatokról és felügyeletről.

A vizsgálatoknak **ki kell terjedniük legalább a piaci forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések bejelentett mennyiségeire a 12. cikk (2) bekezdésében megfelelő pénzügyi garancia nagyságának megvizsgálása céljából**, a 1013/2006/EK rendelettel összhangban az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak Unión kívüli exportjára, valamint a 2008/98/EK irányelvnek és a jelen irányelv III. mellékletének megfelelően a kezelést végző létesítmények tevékenységére.

(2) A tagállamok **biztosítják, hogy azoknak a használt elektromos és elektronikus berendezéseknek a szállítását, amelyek esetében felmerül a gyanú, hogy elektromos és elektronikus berendezések hulladékaikról van szó**, az II. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek megfelelően **hajtják végre, és ennek megfelelően nyomon követik az ilyen szállítást.**

2011. február 3., csütörtök

(3) *A vizsgálatok és a felügyelet megfelelő működésének biztosítása érdekében a Bizottság – a 19. cikkkel összhangban és a 20. és 21. cikkeken foglalt feltételek alapján – felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén a vizsgálatokra és a felügyeletre vonatkozó további rendelkezéseket fogadhat el.*

I

(4) *A tagállamok létrehozzák az elismert begyűjtő és kezelő létesítmények nemzeti nyilvántartását. Az e cikkben megállapított nemzeti nyilvántartásba csak azokat a létesítményeket veszik fel, amelyek üzemeltetői megfelelnek a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. A tagállamok nyilvánosságra hozzák a nyilvántartás tartalmát.*

(5) *A létesítmények üzemeltetői az elismert kezelő létesítmény jogállásuk megtartása érdekében évente bizonyítékot nyújtanak az irányelvnek való megfelelésről az illetékes hatóságoknak, és a (6) és (7) bekezdésnek megfelelően jelentést tesznek azoknak.*

(6) *A gyűjtőlétesítmények üzemeltetői évente jelentést tesznek az illetékes hatóságoknak annak lehetővé tétele érdekében, hogy a nemzeti hatóságok összehasonlíthassák az elektromos és elektronikus berendezések begyűjtött hulladékainak mennyiségét a hasznosító vagy újrafeldolgozó létesítményekbe átszállított ilyen hulladék mennyiségével. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait kizárólag elismert hasznosító és kezelő létesítményekbe lehet továbbítani.*

(7) *A gyűjtőlétesítmények üzemeltetői évente jelentést tesznek az illetékes hatóságoknak annak lehetővé tétele érdekében, hogy a nemzeti hatóságok összehasonlíthassák az elektromos és elektronikus berendezések tulajdonosoktól vagy elismert gyűjtőlétesítményektől visszavett hulladékainak mennyiségét a ténylegesen hasznosított, újrafeldolgozott, vagy a 10. cikk szerint exportált ilyen hulladék mennyiségével.*

(8) *A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait kizárólag nyilvántartott és elismert gyűjtő-, hasznosító vagy újrafeldolgozó létesítményeknek adják át.*

24. cikk

Átültetés

(1) *A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2., 3., 5., 6., 7., 11., 14., 16., 22., 23. cikkben és az II. mellékletben foglaltaknak legkésőbb ... (*) -ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak. **A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 12. cikk (2) bekezdésének megfeleljenek annak érdekében, hogy minden gyártó csak a 2005. augusztus 13. után forgalomba hozott saját termékeinek hulladékához kapcsolódó műveletek költségeit finanszírozza, és hogy biztosítsák a 12. cikk (2) bekezdésében előírt megfelelő pénzügyi garanciákat.***

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) *A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.*

(3) *A tagállamok a 8. cikk (6) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében és a 15. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások útján is átvehetik a nemzeti jogba, feltéve hogy ilyen módon megvalósíthatók az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak ki kell elégíteniük az alábbi követelményeket:*

(*) Ezen irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap.

2011. február 3., csütörtök

- a) a megállapodások végrehajthatók;
- b) a megállapodásokban a célokat a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt határozzák meg;
- c) a megállapodásokat az adott tagállam hivatalos lapjában vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban kihirdetik és a Bizottság részére megküldik;
- d) az elért eredményeket rendszeresen ellenőrzik, jelentik az illetékes hatóságok és a Bizottság felé, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszik;
- e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért eredményeket megvizsgálják;
- f) ha nem tartják be a megállapodást, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján hajtják végre ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

(4) A 2. és 7. cikkben előírányzott felülvizsgálatokon túlmenően, legkésőbb ... (*) -ig a Bizottság az irányelv végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok alapján jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára. Adott esetben ezt a jelentést az irányelv módosítására irányuló javaslatok kísérik.

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az VI. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2002/96/EK irányelv ... (***) hatályát veszti, **az 5. cikk (5) bekezdésének kivételével, amely 2011. december 31-én veszti hatályát** az VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül. A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) az irányelv hatálybalépése után öt évvel.
(**) 18 hónappal és 1 nappal jelen irányelv hatálybalépése után.

2011. február 3., csütörtök

IA. MELLÉKLET

A berendezések kategóriái a 11. cikkben meghatározott hasznosítási irányszámok meghatározása céljából

- 1) Hűtőberendezések és radiátorok
- 2) Képernyők és monitorok
- 3) Lámpák
- 4) Nagyméretű berendezések, a hűtőberendezések és radiátorok, képernyők és monitorok, valamint lámpák kivételével. Nagyméretű berendezés minden olyan berendezés, amely alapvetően nem mozdítható, vagy amelynek rendeltetése szerint alapvetően a teljes használati időtartam alatt a használati helyen kell maradnia.
- 5) Kisméretű berendezések, a hűtőberendezések és radiátorok, képernyők és monitorok, valamint lámpák, számítástechnikai berendezések és távközlési berendezések kivételével. Kisméretű berendezés minden olyan berendezés, amely alapvetően mozdítható, vagy amelynek rendeltetése szerint alapvetően nem kell a teljes használati időtartam alatt a használati helyen maradnia.
- 6) Kisméretű számítástechnikai és távközlési berendezések

IB. MELLÉKLET

IA. melléklet kategóriába tartozó berendezések nem kimerítő listája

- 1) Hűtőberendezések és radiátorok
 - Hűtőszekrények
 - Fagyasztók
 - Hidegkonyhai termékek automatikus adagolására/kiadására szolgáló berendezések
 - Légkondicionáló berendezések
 - Olajtartalmú radiátorok és hőcserére szolgáló egyéb, hőtovábbító közegként nem vizet alkalmazó berendezések (mint például hőszivattyúk és páratlanítók)
- 2) Képernyők és monitorok
 - Képernyők
 - Televíziókészülékek
 - Digitális képkeretek
 - Monitorok
- 3) Lámpák
 - Egyenes fénycsövek
 - Kompakt fénycsövek
 - Nagyintenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagynyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat
 - Kisnyomású nátriumlámpák

2011. február 3., csütörtök

- LED-lámpák
- 4) Nagyméretű berendezések
- Főzésre és élelmiszer-feldolgozásra szolgáló nagyméretű berendezések (mint például főzőlapok, sütők, tűzhelyek, mikrohullámú sütők, fixen telepített kávéfőzőgépek)
 - Páraelszívók
 - Nagy takarítóberendezések (mint például mosógépek, ruhaszárító gépek, mosogatógépek)
 - Nagy fűtőberendezések (mint például fűtőventilátorok, elektromos kandallók, márvány- és terméskőfűtések, medencefűtések és helyiségek, ágyak, ülőbútorok fűtésére szolgáló egyéb nagyméretű berendezések)
 - Testápolásra szolgáló nagyméretű berendezések (mint például szoláriumok, szaunák, masszázsfotelok)
 - Nagy számítástechnikai és távközlési berendezések (mint például nagyszámítógépek, szerverek, helyhez kötött hálózati berendezések és eszközök, nyomtatók, másolóberendezések, érmés telefonok)
 - Szabadidős és sportfelszerelések (mint például elektromos vagy elektronikus alkatrészeket tartalmazó sportfelszerelések, érmével működő játékautomaták)
 - Nagy világítótestek és egyéb fényszóró vagy fényszabályozó berendezések
 - Nagy elektromos és elektronikus ipari szerszámok és gépek, kivéve nagyméretű, rögzített ipari szerszámok és kizárólag professzionális használatra szánt, közúton nem szállítható gépek
 - Áram termelésére vagy továbbítására szolgáló nagyméretű berendezések (mint például generátorok, transzformátorok, szünetmentes tápegységek (UPS), váltóirányítók)
 - Nagyméretű orvosi berendezések
 - Nagyméretű ellenőrző és vezérlőeszközök
 - Nagy mérőeszközök és -berendezések (mint például mérlegek, rögzített gépek)
 - Termékek automatikus adagolására/kiadására és egyszerű szolgáltatások nyújtására szolgáló nagyméretű berendezések (áruautomaták, pénzautomaták, göngyöleg-visszavételező automaták, fénykép-automaták)
- 5) Kisméretű berendezések
- Főzésre és élelmiszer-feldolgozásra szolgáló kisméretű berendezések (mint például kenyérpíritók, főzőlapok, kések, merülőforralók, szeletelőgépek)
 - Kisméretű takarítóberendezések (mint például porszívók, vasalók stb.)
 - Ventilátorok, légfrissítők
 - Kisméretű fűtőberendezések (mint például elektromos takarók)
 - Órák, karórák és egyéb időmérő berendezések
 - Testápolásra szolgáló kisméretű berendezések (mint például villanyborotvák, fogkefék, hajszárítók, masszírozó berendezések)
 - Kamerák
 - Szórakoztatóelektronikai cikkek (mint például rádiókészülékek, audioerősítők, autórádiók, DVD-lejátszók)
 - Hangszerek és zenegépek (mint például erősítők, végerősítők, fülhallgatók és hangszórók, mikrofonok)
 - Kisméretű világítótestek és egyéb fényszóró vagy fényszabályozó berendezések

2011. február 3., csütörtök

- *Játékok (mint például kisvasutak, repülőgépmoდეllek stb.)*
 - *Kisméretű sportfelszerelések (mint például kerékpár-, bűvár-, futó-, evező-számítógépek stb.)*
 - *Kisméretű szabadidős felszerelések (mint például videojátékok, horgász- és golffelszerelések stb.)*
 - *Elektromos és elektronikus szerszámok, a kertészeti szerszámokkal együtt (mint például fűrók, fűrészek, szivattyúk, fűnyírók)*
 - *Áram termelésére vagy továbbítására szolgáló kisméretű berendezések (mint például generátorok, töltők, szünetmentes tápok (UPS), tápegységek)*
 - *Kisméretű orvosi berendezések, az állatorvosi berendezésekkel együtt*
 - *Kisméretű ellenőrző és vezérlőeszközök (mint például füstjelzők, fűtésszabályozók, termosztátok, mozgásérzékelők, ellenőrző berendezések és -termékek, távirányítók/távvezérlők)*
 - *Kisméretű mérőeszközök (mint például mérlegek, kijelzőberendezések, távolságmérők, hőmérők)*
 - *Termékek automatikus adagolására/kiadására szolgáló kisméretű berendezések*
- 6) **Kisméretű számítástechnikai és távközlési berendezések**
- *Hordozható számítógépek*
 - *Kisméretű hordozható számítógépek*
 - *Kisméretű IT- és távközlési berendezések (mint például személyi számítógépek, nyomtatók, zsebszámológépek, telefonok, mobiltelefonok, útválasztók, rádiókészülékek, bébiőrök, kivetítők)*

II. MELLÉKLET

A használt elektromos és elektronikus berendezések ■ szállítására vonatkozó minimumkövetelmények

1. Ha egy szállítmány birtokosa arra hivatkozik, hogy használt elektromos és elektronikus berendezéseket és nem azok hulladékait szállítja vagy kívánja szállítani, akkor a tagállamok hatóságai az alábbi igazolásokat kérik tőle annak érdekében, hogy különbséget tudjanak tenni a hulladéknak tekinthető elektromos és elektronikus berendezések és használt elektromos és elektronikus berendezések között:
 - a) az adott elektromos vagy elektronikus berendezés eladását és/vagy tulajdonjogának átruházását igazoló számla vagy szerződés másolata, amelyen szerepel, hogy a berendezés közvetlenül újrahasználható és teljesen működőképes;
 - b) értékelő vagy vizsgálati igazolás egy példánya (tesztigazolás, működési tanúsítvány) a szállítmány összes tételére vonatkozóan, valamint az összes vizsgálati eredmény jegyzőkönyve a 2. pontban foglaltak szerint részletezve;
 - c) az elektromos vagy elektronikus berendezés szállítását kezdeményező birtokos nyilatkozata, amely kimondja, hogy a szállítmány részét alkotó egyetlen tétel sem minősül hulladéknak a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja szerinti értelemben; valamint
 - d) a szállított tételeket a be- és kirakodás, illetve a szállítás során megfelelően védő csomagolás **és a rakomány megfelelő elrendezése.**

Az a) és b) pont nem alkalmazandó, ha a használt elektromos és elektronikus berendezéseket hibás termékek gyűjtőküldeményeként, garancia keretében küldik vissza a gyártónak az újrahasználat szándékával.

2. A tagállamok a használt elektromos és elektronikus berendezések tekintetében az alábbiakban felsorolt vizsgálati és nyilvántartási lépéseket írják elő annak megállapítására, hogy a szállított elektromos vagy elektronikus berendezések ténylegesen használt árunak, nem pedig hulladéknak minősülnek-e:

2011. február 3., csütörtök

1. lépés: Vizsgálat
- a) A berendezések működőképességét ellenőrizni kell, veszélyesanyag-tartalmukat is értékelve. **Az elvégzendő** vizsgálat jellege függ a vizsgált elektromos vagy elektronikus berendezés rendeltetésétől. A legtöbb használt elektromos vagy elektronikus berendezés esetében elegendő a főbb funkciók működéséről megbizonyosodni.
 - b) Az összes vizsgálati és teszteredményt le kell jegyezni.
2. lépés: Dokumentáció
- a) A vizsgálati eredményekről szóló adatlapot magának az elektromos vagy elektronikus berendezésnek az egyik oldalára kell rögzíteni (ha nincs becsomagolva), illetve a külső csomagolásra kell helyezni, hogy annak felbontása nélkül tanulmányozni lehessen.
 - b) A dokumentációnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:
 - A tétel megnevezése (a berendezés neve a **IB. melléklet, kategóriája a IA. melléklet** alapján);
 - A tétel azonosító száma (típuszáma);
 - A gyártás éve (ha ismert);
 - A működést igazoló vállalat neve és címe;
 - A teszteredményeknek az 1. lépésben foglaltak szerinti ismertetése;
 - A végrehajtott vizsgálatok jellege.
3. Az 1. pontban említett dokumentáción kívül a használt elektromos vagy elektronikus berendezések minden szállítmányát (pl. konténer, teherautó-rakomány) el kell látni a következő árukísérő dokumentumokkal:
- a) CMR fuvarlevél,
 - b) felelősségi nyilatkozat.
4. Az 1. és a 3. pontban részletezett dokumentumok vagy megfelelő csomagolás, **illetve a rakomány megfelelő elrendezése** hiányában – **amelynek biztosítása a szállítandó berendezések tulajdonosának felelőssége** – a tagállami hatóságok az árukat elektromos vagy elektronikus berendezések veszélyes hulladéknak tekintik, a szállítmányt pedig illegálisként kezelik. Az illetékes hatóság ilyen esetekben hivatalos értesítést kap, a szállítmány pedig a továbbiakban a 1013/2006/EK rendelet 24. és 25. cikke szerint kezelendő. ■

III. MELLÉKLET

Hulladék elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek a 8. cikk (2) bekezdésében említett szelektív kezelése

1. Valamennyi szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezés hulladékából el kell távolítani legalább az alábbi anyagokat, készítményeket és alkatrészeket:
 - a poliklórozott bifenileket (PCB) tartalmazó kondenzátorokat a poliklórozott bifenilek és a poliklórozott terfenilek (PCB/PCT) ártalmatlanításáról szóló, 1996. szeptember 16-i 96/59/EK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban,
 - a higanyt tartalmazó alkatrészeket, például a kapcsolókat és a háttérvilágításra szolgáló lámpákat,

⁽¹⁾ HL L 243., 1996.9.24., 31. o.

2011. február 3., csütörtök

- szárazelemeket,
- a mobiltelefonok nyomtatott áramköri lapjait általában, illetve az egyéb berendezéseket, ha a nyomtatott áramköri lap felülete a 10 négyzetcentimétert meghaladja,
- a folyadékos és pépes festékpátronokat, valamint a színes festékkazettákat,
- a brómozott gyulladásgátló anyagokat tartalmazó műanyagokat,
- az azbeszthulladékokat és az azbesztet tartalmazó alkatrészeket,
- a katódsugárcsőveket,
- a fluorozott-klórozott szénhidrogéneket (CFC), a részlegesen halogénezett klórozott-fluorozott szénhidrogéneket (HCFC), a fluorozott szénhidrogéneket (HFC), a szénhidrogéneket (HC),
- a gázkisüléstű lámpákat,
- a 100 négyzetcentiméternél nagyobb felületű folyadékkristályos kijelzőket (adott esetben a házzal együtt), és minden gázkisüléstű lámpával hátulról megvilágított kijelzőt,
- a külső elektromos kábeleket,
- a tűzálló kerámiaszállakat tartalmazó alkatrészeket, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról szóló, 1997. december 5-i 97/69/EK bizottsági irányelvben ⁽¹⁾ foglaltaknak megfelelően,
- a radioaktív anyagokat tartalmazó alkatrészeket, a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikkében és I. mellékletében meghatározott mentességi értékek alatti alkatrészek kivételével,
- az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó elektrolit kondenzátorokat (magasság > 25 mm, átmérő > 25 mm, vagy arányosan hasonló méretűek).

Ezeknek az anyagoknak, készítményeknek és alkatrészeknek az ártalmatlanítása, illetve hasznosítása a 75/442/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének megfelelően történik.

2. A szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak alábbi alkatrészeit a következőképpen kell kezelni:
 - katódsugárcsővek: el kell távolítani a fluoreszkáló bevonatot,
 - az ózont lebontó gázokat tartalmazó berendezések, vagy amelyek globális felmelegedési potenciálja (global warming potential GWP) a 15-ös értéket meghaladja (például a habokban vagy a hűtőkörökben található gázok): a gázokat megfelelően ki kell vonni, és megfelelően kezelni kell. Az ózont lebontó gázokat az 1005/2009/EK rendeletnek megfelelően kell kezelni,
 - gázkisüléstű lámpák: a higanyt el kell távolítani.
3. A környezeti szempontokra, illetve az újrahasználat és az újrafeldolgozás kívánatos voltára való tekintettel az 1. és 2. szakaszt úgy kell alkalmazni, hogy az ne akadályozza meg az alkatrészek vagy az egész berendezés környezetvédelmi szempontból megfelelő újrahasználatát és újrafeldolgozását.

⁽¹⁾ HL L 343., 1997.12.13., 19. o.

⁽²⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

2011. február 3., csütörtök

IV. MELLÉKLET

A 8. cikk (3) bekezdésében említett műszaki előírások

1. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelés előtti tárolóhelyei (beleértve az ideiglenes tárolást is) (a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ előírásainak sérelme nélkül):

- át nem eresztő felületek a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
- időjárásálló borítás a megfelelő területeken.

2. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésére szolgáló helyek:

- mérlegek a kezelt hulladék súlyának megméréseire,
- át nem eresztő felületek és vízálló borítás a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
- megfelelő tárolók a szétszerelt alkatrészekhez,
- megfelelő tartályok a szárazelemek, a PCB/PCT tartalmú kondenzátorok és egyéb veszélyes hulladék, például radioaktív hulladék tárolására,
- vízkezelő berendezések, az egészségügyi és környezetvédelmi rendelkezéseknek megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

V. MELLÉKLET

Az elektromos és elektronikus berendezések jelölésére szolgáló ábra

Az elektromos és elektronikus berendezések szelektív gyűjtését jelző ábra az alábbiaknak megfelelően áthúzott, kerek szemétyűjtő tartályt ábrázol. A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörölhetetlennek kell lennie.

2011. február 3., csütörtök

VI. MELLÉKLET

A. rész

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(a 25. cikkben említettek szerint)

2002/96/EK irányelv	(HL L 37., 2003.2.13., 24. o.)
2003/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv	(HL L 345., 2003.12.31., 106. o.)
2008/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv	(HL L 81., 2008.3.20., 65. o.)

B. rész

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája

(a 25. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje
2002/96/EK	2004. augusztus 13.
2003/108/EK	2004. augusztus 13.
2008/34/EK	—

VII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat (*)

2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	—
—	1. cikk
2. cikk (1) bekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
—	2. cikk (3) bekezdés, bevezető szöveg
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk (3) bekezdés a) pont
2. cikk (1) bekezdés, részben	2. cikk (3) bekezdés b) pont
—	2. cikk (3) bekezdés c) pont
I. melléklet B. rész, 5. pont	2. cikk (3) bekezdés d) pont
I. melléklet B. rész, 8. pont	2. cikk (3) bekezdés e) pont
—	2. cikk (4) bekezdés
3. cikk a)–d) pont	3. cikk a)–d) pont
—	3. cikk e) pont
3. cikk e) pont	3. cikk f) pont

(*) A megfelelési táblázat még nem tükrözi a Parlament álláspontját. Akkor kerül majd kiigazításra, ha a Parlament és a Tanács megállapodik.

2011. február 3., csütörtök

2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
3. cikk f) pont	3. cikk g) pont
3. cikk g) pont	3. cikk h) pont
3. cikk h) pont	3. cikk i) pont
3. cikk i) pont	3. cikk j) pont
3. cikk j) pont	3. cikk k) pont
3. cikk k) pont	3. cikk l) pont
3. cikk l) pont	—
—	3. cikk m) pont
3. cikk m) pont	3. cikk n) pont
—	3. cikk o)–s) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk (1)–(3) bekezdés	5. cikk (1)–(3) bekezdés
—	6. cikk (1) bekezdés
5. cikk (4) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés	—
—	7. cikk
—	8. cikk (1) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés, első és második albekezdés, (3) bekezdés	8. cikk (2), (3) és (4) bekezdés, első és második albekezdés, első mondat
II. melléklet 4. pont	8. cikk (4) bekezdés, második albekezdés, második mondat
6. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés	8. cikk (5) bekezdés
6. cikk (6) bekezdés	8. cikk (6) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	9. cikk (1) és (2) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés
6. cikk (5) bekezdés	10. cikk (1) és (2) bekezdés
—	10. cikk (3) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés	—
7. cikk (2) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés
—	11. cikk (2) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	11. cikk (3) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	—
7. cikk (4) bekezdés	—
7. cikk (5) bekezdés	11. cikk (4) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés, első és második albekezdés	12. cikk (2) bekezdés, első és második albekezdés
8. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés	—

2011. február 3., csütörtök

2002/96/EK irányelv	Ez az irányelv
8. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	12. cikk (3) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	—
8. cikk (4) bekezdés	—
9. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
9. cikk (1) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
9. cikk (2) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés
—	14. cikk (1) bekezdés
10. cikk (1) bekezdés	14. cikk (2) bekezdés
10. cikk (2) bekezdés	14. cikk (3) bekezdés
10. cikk (3) bekezdés	14. cikk (4) bekezdés
10. cikk (4) bekezdés	14. cikk (5) bekezdés
11. cikk	15. cikk
—	16. cikk (1)–(4) bekezdés
12. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	16. cikk (5) bekezdés
12. cikk (1) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés	—
12. cikk (2) bekezdés	16. cikk (6) bekezdés
13. cikk	17. cikk
14. cikk	18. cikk
15. cikk	19. cikk
16. cikk	20. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
—	20. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
—	20. cikk (2) és (3) bekezdés
17. cikk (1)–(3) bekezdés	21. cikk (1)–(3) bekezdés
17. cikk (4) bekezdés	—
—	22. cikk
18. cikk	23. cikk
19. cikk	24. cikk
I. melléklet A. rész	—
I. melléklet B. rész	—
—	I. melléklet
II–IV. melléklet	II–IV. melléklet
—	V. melléklet
—	VI. melléklet